

WPLACANIE PODATKU.

Art. 16. 1. Kwoty należnego podatku, potrącane przez płatnika przy wypłacie wynagrodzenia (art. 9, 10 i 11) lub ponoszone przez płatnika z własnych funduszy (art. 12 ust. 3), jak również kwoty uzupełniającego podatku (art. 15) płatnik obowiązany jest wpłacić do kasy właściwego urzędu skarbowego (rewizyjnego) w terminie do siedmiu dni po dokonaniu wypłaty wynagrodzenia z dołączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego według przepisanej wzoru lub też odpisu list płacy, zawierających dane niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

2. Płatnicy, wypłacający wynagrodzenie dziennie, wpłacają należności podatku i uzupełniającego podatku z dołączeniem wykazu potrąceń lub odpisu list płacy (ust. 1) w następujących terminach:

- 1) do dnia 14 danego miesiąca, jeżeli wypłaty wynagrodzeń dokonano od 1 do 7 tego miesiąca,
- 2) do dnia 21 danego miesiąca, jeżeli wypłaty wynagrodzeń dokonano od 8 do 14 tego miesiąca,
- 3) do dnia 28 danego miesiąca, jeżeli wypłaty wynagrodzeń dokonano od 15 do 21 tego miesiąca,
- 4) do dnia 7 następnego miesiąca, jeżeli wypłaty wynagrodzeń dokonano od 22 do końca miesiąca.

3. Upoważnia się Ministra Skarbu do określania w drodze rozporządzeń innych terminów płatności podatków, niż ustalone w ust. 1 i 2, dla wszystkich lub pewnych grup płatników.

Art. 17. 1. Podatnicy, pobierający wynagrodzenie na obszarze obcego państwa, a zamieszkali na terenie Rzeczypospolitej (art. 2 ust. 2) obowiązani są obliczać należny podatek według przepisów art. 9—14 i wpłacać do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie

siedmiu dni po upływie miesiąca, w którym nastąpiła wypłata wynagrodzenia.

2. Podstawą obliczenia podatku jest łączna suma wynagrodzeń (ust. 1), otrzymanych w miesiącu.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE.

Art. 18. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc wszelkie przepisy w przedmiotach nią unormowanych, a w szczególności:

- 1) dekret z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 30, poz. 129 i z 1948 r. Nr 17, poz. 117),
- 2) przepisy ustaw szczególnych w częściach, dotyczących przedmiotowych i podmiotowych zwolnień od podatku.

2. Przepisy dekretu, wymienionego w ust. 1 pkt 1, stosuje się jednak przy ustalaniu wysokości dodatkowej opłaty (art. 13), różnicy podatku w myśl art. 15, art. 16 zdanie drugie oraz różnicy podatku od łącznych wynagrodzeń (art. 17) za rok kalendarzowy 1948.

Art. 19. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 20. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r., stosuje się jednak również do wynagrodzeń, wypłaconych przed tym terminem, a należnych za czas, poczynając od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

42**U S T A W A**

z dnia 4 lutego 1949 r.

o zmianie ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania.

Art. 1. W ustawie z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 74) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 36, poz. 256 i Nr 52, poz. 415) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osoby, podlegające podatkowi od wynagrodzeń, jeżeli ich wynagrodzenie przekracza za okres wypłaty: miesięczny 30.000 zł, tygodniowy 6.900 zł, dzienny 1.200 zł; granice te nie obowiązują w przypadkach, określonych w art. 31 ust. 3; przy wynagrodzeniach o innych okresach wypłaty (art. 10 ust. 5 ustawy o podatku od wynagrodzeń) Minister Skarbu określi w drodze rozporządzenia odpowiednią kwotę wynagrodzenia, właściwą dla danego okresu wypłaty, od której to kwoty poczynając powstaje obowiązek oszczędzania.“

- 2) art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rocznym wkładem oszczędnościowym uczestników funduszy A i B jest kwota świadczenia, ustalona na każdy rok kalendarzowy dla poszczególnego uczestnika. Rocznym wkładem oszczędnościowym uczestników funduszu C jest kwota świadczenia, dokonanego w danym roku kalendarzowym.“

- 3) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„1. Banki, instytucje bądź placówki, przewidziane w art. 7 ust. 3 i art. 8 ust. 1, ustalają:

1) roczne wkłady oszczędnościowe uczestników funduszu A oraz składki oszczędnościowe tych uczestników w przypadkach częściowego lub całkowitego niewykonania obowiązku, określonego w art. 27 ust. 1,

2) składki oszczędnościowe uczestników funduszu C w przypadkach niewykonania przez płatnika podatku od wynagrodzeń obowiązku pobrania i wpłacenia składek (art. 30 ust. 1).

2. Władze podatkowe zawiadamiają banki, instytucje bądź placówki, określone w ust. 1, o ustalonych z urzędu zobowiązaniach podatkowych w podatkach dochodowym, gruntowym i od wynagrodzeń, nie wyłączając wymierzonych z urzędu zaliczek na podatek dochodowy, jak również domiarów tych zaliczek.

3. Roczne wkłady oszczędnościowe uczestników funduszu B ustalają właściwe władze podatkowe.

4. Wszelkie decyzje, ustalające i zmieniające rozmiar zobowiązań podatkowych w podatkach dochodowym, gruntowym i od wynagrodzeń, powodują odpowiednie ustalenia bądź zmiany w ustaleniach rocznych wkładów (składek) oszczędnościowych uczestników funduszy.

5. Roczne wkłady oszczędnościowe płatne są w terminach, przewidzianych dla płatności zobowiązań podatkowych w podatkach dochodowym i gruntowym.,"

4) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„1. Składki oszczędnościowe uczestników funduszu C pobiera płatnik podatku od wynagrodzeń w sposób i w trybie, przewidzianym dla podatku od wynagrodzeń, po czym wnosi je do właściwej instytucji bądź placówki na książeczki oszczędnościowe tych uczestników.

2. Za wynagrodzenie uważa się wynagrodzenie w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) z wyłączeniem wynagrodzeń, zwolnionych od podatku na mocy art. 5 ust. 1 i 3 tej ustawy.,"

5) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„1. Stawki oszczędnościowe wynoszą:

A. od wynagrodzeń z okresem wypłaty miesięcznym:

ponad zł	do zł	stawka oszczędnościowa %
30.000	42.000	1
42.000	60.000	2
60.000	—	3

B. od wynagrodzeń z okresem wypłaty tygodniowym:

ponad zł	do zł	stawka oszczędnościowa %
6.900	9.700	1
9.700	13.800	2
13.800	—	3

C. od wynagrodzeń z okresem wypłaty dziennym:

ponad zł	do zł	stawka oszczędnościowa %
1.200	1.700	1
1.700	2.400	2
2.400	—	3

2. Rozporządzenie Ministra Skarbu określi dla innych okresów wypłaty, jeżeli przewidziane w ust. 1, odpowiednią skalę, właściwą dla danego okresu wypłaty.

3. Jeżeli uczestnik funduszu C otrzymuje wynagrodzenie od więcej niż jednego płatnika podatku od wynagrodzeń, składki oszczędnościowe od wynagrodzeń, wypłacanych przez drugiego i dalszych płatników — oblicza się bez względu na wysokość wynagrodzenia z 50% zwyżką; jeżeli jednak wynagrodzenie nie przekracza 30.000 zł miesięcznie, 6.900 zł tygodniowo lub 1.200 zł dziennie, stawka oszczędnościowa wynosi 1%. Dla innych okresów wypłaty Minister Skarbu określi w drodze rozporządzenia kwotę, do wysokości której ma zastosowanie stawka oszczędnościowa 1%.

4. Przepisy art. 9 ust. 8—11 ustawy o podatku od wynagrodzeń stosuje się odpowiednio z tym, że powołane w tych przepisach pisemne oświadczenia, złożone dla celów podatku od wynagrodzeń, są wiążące także dla obliczania składki oszczędnościowej.

5. Dla ustalenia stawki oszczędnościowej i obliczenia składki oszczędnościowej wynagrodzenie zaokrągla się do pełnych setek złotych w dół, kwotę zaś składki oszczędnościowej — do pełnych dziesiątków złotych w dół.

6. Składki należy obliczać w ten sposób, aby z wynagrodzenia wyższego stopnia po potrąceniu składki nie pozostało mniej, niż zostaje z najwyższego wynagrodzenia bezpośrednio niższego stopnia, po potrąceniu przypadającej na ten stopień składki oszczędnościowej.,"

6) art. 35 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pobrania i wniesienia składek oszczędnościowych przez płatnika podatku od wynagrodzeń (art. 30).“

Art. 2. Przepisy art. 2 pkt 3, art. 9 ust. 3, art. 23 ust. 1 pkt 3, ust. 2, 4 i 5, art. 30 oraz art. 31 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania w brzmieniu, obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przy ustalaniu rocznych wkładów oszczędnościowych uczestników funduszu C, podlegających obowiązkowi uiszczania wkładów (składek) oszczędnościowych od wynagrodzeń, opodatkowanych w myśl art. 15, art. 16 zdanie drugie oraz art. 17 (od łącznych wynagrodzeń) dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 30, poz. 129 i z 1948 r. Nr 17, poz. 117) za rok kalendarzowy 1948.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r., stosuje się jednak również do składek oszczędnościowych, przypadających od wynagrodzeń, wypłacanych przed tym terminem, a należnych za czas poczynając od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wołski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb-Kociol*